

Deg un kvēl, un nenodzieš koncerta programma

Karoga dziesma Jānis Lūsēns, Leonīds Breikšs
Vakarjunda Jānis Norvilis, Leonīds Breikšs
Lūgšana Imants Kalniņš, Leonīds Breikšs
Beverīnas dziedonis Jāzeps Vītols, Auseklis
Vēja māte Valdis Zilvers, Latviešu tautasdziesma
Fragmenti no rokoperas “Lāčplēsis” Zigmars Liepiņš, Māra Zālīte
Ik rudeni valodiņa Valts Pūce, Inese Zandere
Es redzēju Rīgas pili Uģis Prauliņš, Latviešu tautasdziesma
Jau ziediem rotātas pļavas Imants Kalniņš, Eduards Veidenbaums
Krustiem zvaigznes debesīs Ēriks Ēšenvalds, Latviešu tautasdziesma
Rīta un vakara dziesma Raimonds Tiguls, Rasa Bugavičute Pēce
Mīla ir kā uguns Mārtiņš Brauns, Jānis Peters
Mūžu mūžos būs dziesma Imants Kalniņš, Imants Ziedonis
Fināla dziesma no k/f “Sprīdītis” Imants Kalniņš, aranž. Rihards Dubra, Māra Zālīte

Koncertā piedalās:

Jauniešu koris BALSIS
Ints Teterovskis, Georgs Zujevs
Koncerta vadītājs Gundars Āboliņš
Pavadošā grupa:
Jānis Miltiņš (taustiņinstrumenti), Jānis Bērziņš (ģitāra), Jānis Rubiks (basģitāra),
Arnis Stepiņš (sitaminstrumenti)
Kristians Kalva (trompete), Māris Jēkabsons (dūdas)
Pianiste Ieva Dzērve
Solisti Amanda Gruško, Nauris Indzeris

Rainis Karoga dziesma

*Klusi rokas uzliekam
Brīvās Latvijas karogam;
Topi, audzi, brīvā Latve,
Brīvu tautu kopībā!*

Leonīds Breikšs Vakarjunda

*Svēts mantojums šī zeme mūsu tautai,
Un svētīts tas, kas drošs par viņu krīt.
Lai mūžu mūžos zelt un plaukt Dievs ļauj tai,
Un saulei liek pār mūsu druvām līt.*

*Nekur virs zemes neapsveiks tik silti
Vairs mūs neviens, kā apsveic druvas šīs,
Gar kurām augšup slejas bērzu ciltis,
Un liepas šalcot veras debesīs.*

*Par visiem svētumiem, ko sirdī nesam,
Lai šo ikviens sev pirmā vietā liek:
No zemes šīs mēs izauguši esam,
Par zemi šo mums galva jānoliek!*

Leonīds Breikšs Lūgšana

*Kungs, kas zāles čukstus dzirdi, kas pat smilgai neliec ciest,
Vārdi ir, kas latvju sirdīs deg un kvēl un nenodziest.
Vārdi ir, kas mūsu dzīslās līdz ar pirmo dienu skan,
Jo tu licis reiz šai zemē maniem brāļiem dzimt un man.*

*Kungs, mēs ticam, ka tu gribi un ka tas tavs svētais prāts,
Lai arvien šī tauta dzīvo un šīs zemes ražu vāc.
Lai pār lejām šīm un kalniem tikai latvju mēle skan,
To man klusi čukst šī zeme, to ik akmens saka man.*

*Tu tak negribi, lai važās atkal reiz mūs svešnieks kaļ.
Lai mēs, redzējuši sauli, krītam naktī atpakaļ!
Tu tak negribi, lai atkal latvju tauta ceļos krīt
Un lai mūs, kas šodien brīvi, atkal važās saslēdz rīt.*

*Tu tak negribi, lai svešā mēlē tevi lūdzam mēs.
Tu, kas devis mums šo zemi, tu, kas esi mūsu tēvs!
Vai nav skaistas mūsu dziesmas? Nē, tā nedzied verga sirds!
Tāpēc mūžam tavai saulei latvju bērni jāapmirdz . . .*

*Tāpēc sargi mūs tais dienās, tornī sargs kad trauksmi sauc,
Tad, kad, nāves izkopts nopļauts, drauga rokās saļimst draugs -
Tad, kad svina bišu spieti plosīs latviešus un dzels,
Tad, kad baltu krustu birzis neredzamas rokas cels!*

*Vai šī brīvība tik sapnis mūsu tautas gaitā būs,
Un pēc gadiem sveši kungi klaušu gaitās izdzīs mūs?
Nē, tik grūti ir tam ticēt! Nē, šī doma sirdī sāp
Tāpēc lūdzam šajā dienā: Kungs, no sava troņa kāp!*

*Nāc un pārstaigā šo zemi, kamēr tā vēl sauli jauž,
Nāc un sakausē mūs klintī, lai neviens mūs nesalauž.
Nāc un svētī mūs un vieno un mums darba spēku dod,
Lai reiz liktenīgā stundā negaida mūs briesmīgs sods.*

*Šodien, Kungs, mēs tevi lūdzam: neļauj latvjiem mirt un zust,
Liec mums vienmēr tavu sauli brīviem pāri galvām just -
Līdz tiem laikiem, kurus šodien nezin vēl no mums neviens,
Mūžam brīvs lai latvju ērglis, savus spārnus sizdams, skrien!
Lai pret nezināmiem laikiem cauri mūžiem ejam mēs,
Dod mums spēku, dod mums drosmi, dod mums vienprātību, Tēvs!*

Auseklis Beverīnas dziedonis

*Beverīnas staltā pilī
Tāluvaldis valdīja.
Viņa slava tāļu, tāļu
Visā zemē izpauās.*

*Igaunīši, bālenīši,
Naidu cēla Latvijā:
Viņas pilei vīrsū māsās,*

Skau dras bultas šaudīja.

*Kara – vētra, kara – vētra pili gāzīs
gruvekļos!*

*Ai, ai, aijajā! Pili gāzīs gruvekļos!
Ozolrungas, egļu vāles galvas skaldīs
varoņiem.*

Ai, ai, aijajā! Galvas skaldīs varoņiem!

*Augstu, augstu vaļā logā – vaļā logā
Vaidelotis parādās – parādās.*

*Sirmi mati, baltu bārzdu – baltu
bārzdu,*

Latviešu tautasdziesma Vēja māte

*Aurēdama, vēja māte,
Remdējies vakarāja.*

*Gana biji piekususe,
Mežu galus locīdama.
Mežu galus locīdama,
Jūras viļņus bangodama.*

Māra Zālīte Uz krustcelēm mazs bērniņš

*Uz krustcelēm mazs bērniņš rotaļājās,
Zem ratu riteņiem, zem pakaviem,
Zem dzelžu pēdām.*

*Mazs bērniņš krustcelēs,
Kā laiks tam smiltis deg caur pirkstiem,
Tā mūsu brīvība, tā mūsu dzīvība.*

*Sauc mani skaļāk, bērniņ,
Sauc, es dzirdu vēl,
Man vēl ir valoda un vārds,
Bet sauciet skaļāk.*

*Gauži raud saulīte ābeļu dārzā,
Ābelei nokrita zelt' ābolītis,
Neraudi, saulīte, Dievs dara citu,
No vara, no zelta, no sudrabiņa.*

*Tas nav ūdens, kas Daugavā plūst,
Tas ir laiks,
Tā nav asins, kas dzīslās tev deg,
Tas ir laiks,
Tas nav vilnis, kas apskalo mūs,
Tas ir laiks,
Tas nav atvars, kas gredzenus giež,
Tas ir laiks.*

Inese Zandere Ik rudeni valodiņa

Melna gaiļa asinīm rijas krāsni aizkrustīju,

Vaidu kokle rociņās – rociņās:

*Strinkšķēja kokles, dziedāja vecais,
Igauņiem vāles iz rokām šūka.
Nu vairs nerūca kara bungas,
Nu vairs nekvieca somu dūkas.*

*Dziesmu vairogs atsita bultas,
Dziesmu skaņa pārņēma troksni,
Dziesmu vara aizdzina karu,
Tautu izglāba dziesmu gars!*

*Smagi šņāca jūras vēji,
Gauži rauda māmuliņe:
Izlolota dvēselīte
Uz ūdiņa līgojāsa.*

*Riņķī kūla mani ļaudis, es tai kūļa vidū biju,
Lai man sita, lai man lauza, graudi bira, vārdi bira,
Ik rudeni miltos mala, valodiņa nenomira.*

*Ar mēli kuldami, uzkula guldami,
Maldami, muldami, rakstā mani runājiet!*

*Saber, sābri kambarī, es ar tevi kopā bēru,
Melnu alus padarīju, rūgtin rūga, spertin spēra,
Pa vārpai salasīju, pa mēram ļaudīm lēju,
Vienu vārdu nodzēros, visas krūtis nodimdēja.*

*Pērkons granda, ducināja, visu garu vasariņu,
Duciniet, danciniet savu dzīvu valodiņu!*

*Atskrien balts kumeliņš, cietu zemi kapādams,
Atjāj balts kara kungs, zobentiņu vēzēdams,
Uzkar baltu mētelīti manu ļaužu istabā,
Neļauj tukšu izrunāti, glabā mani klusumā.*

Latviešu tautasdziesma *Es redzēju Rīgas pili*

*Es uzkāpu kalniņāi, es uzkāpu kalniņāi
Pašā kalna galiņāi, pašā kalna galiņāi
Es redzēju Rīgas pili, Rīgas pīles strādnieciņus
Es redzēju Rīgas pili, Rīgas pīles strādnieciņus*

*Rīga, mana skaista Rīga. Kas to skaistu darināja?
Mani diži bāleliņi, pakavoti kumeliņi
Balti, balti Rīgas mūri, balti, balti Rīgas mūri
Kas tos baltus darināja, kas tos baltus darināja?*

*Tur tecēja dienu, nakti dzelžiem kalti kumeliņi
Tur tecēja dienu, nakti dzelžiem kalti kumeliņi
Dzelžiem kalti kumeliņi, dzelžiem kalti kumeliņi
Dzelžiem kalti kumeliņi, dzelžiem kalti kumeliņi*

Eduards Veidenbaums *Jau ziediem rotātas pļavas*

*Jau ziediem rotātas pļavas,
Jau dziesmām viļņojas gaiss,
Gaišs zaļums sedz kalnus un gravas:
Klāt maijmēness debešķīgais.*

*Un saule tik mīļi, tik spoži
Pie skaidrā ziluma mirdz,
Un lapoti meži tik koši,
Un līgsmi pukst cilvēkam sirds.*

*No putekļiem ārā, no dūmiem
Mūs ziedošais pavasars sauc;
Gals bēdām un sirdēstiem drūmiem,
Vēl pasaulē prieku ir daudz.*

Latviešu tautasdziesma *Krustiem zvaigznes debesīs*

Krustiem auga ceļam saknes, krustiem zvaigznes debesīs;

Sāniem jāja Dieva dēli, krustiem tecēj' kumeliņ'.
Zelta zvaigzne atspīdēja, pa celiņu man ejot.
Es iegāju ustabāi, zelta zvaigzne aiz durvīm.

Es izgāju no ustabas zelta zvaigznes skatīties.
Zelta zvaigzne noskanēja, pie Dieviņa uziedam'.
Dieviņš jāja zvīrgzdu tiltu dābulainu kumeliņ';
tam Dieviņa kumeļami zvaigžņu deķis mugurā,

Es pazinu sav' bāliņu, kara vidū līgojot:
pieci pušķi cepurēi, sešas zvaigznes zobenā.
No cepures gaisma ausa, no zobena saule lēc',
No kumeļa iemauktiemi mēnesnīca ritināj',

Šķērsu stīgas pa ceļiem, šķērsu zvaigznes debesīs,
Es būš' visas cauri jāti ar Dieviņa palīdzīņ'.
Dieva dēli, Saules meitas pār Daugavu rokas dev';
Kā tie zelta gredzentiņi nesabira Daugavā!

Kas var dziesmas izdziedāt, kas valodas izrunāt?
Kas var zvaigznes izskaitīt, jūrā zvīrgzdzus izlasīt?
Kas var zvaigznes izskaitīt, jūrā zvīrgzdzus izlasīt?

Rasa Bugavičute-Pēce - Rīta un vakara dziesma

Pa vienam mēs skaņa, bet kopā vārds,
Kas pāršalkt var zemi kā pērkondārds.
Pa vienam mēs skaņa, bet kopā spēks,
Kas, sakļauti dūrē, var kalnus gāzt.

Tie ir manas tautas stāsti, tēvu jostu raksti,
Manas rīta, vakara dziesmas.

Es tautas jostā raksts,
Es klusā lūgsnā vārds,
Es burts, es zīme, es valoda,
Es upe uz jūru plūstoša.

Jānis Peters Mīla ir kā uguns

Mīla ir kā uguns
Svēta uguns te
Šajā vienīgajā
Saules pasaulē

Visu mums var atņemt
Tikai mīlu nē
Šajā mužīgajā
Mūsu dzimtenē

Kokus mums var nocirst
Saknes ārā plēst
Tikai mūsu mīlu
Mīlu nevar dzēst

Ko tu cilvēk' domā

*Ka tu garām ej
Savai vienīgajai
Savai dzimtenei.*

Imants Ziedonis *Mūžu mūžos būs dziesma*

*Mūžu mūžos būs dziesma
Un mūžu mūžos alus smeķēs,
Bet pāri no dziesmu svētkiem
Nāk meitene baltās zeķēs.*

*Ziedu un vainagu jūra,
Ak, zilacainā skuķe,
Viņa nāk no Dundagas dārziem
Un rokās tai balta puķe.*

*Zīles un jāņu zāles,
Kur lai to puķi es lieku?
Ziedu un vainagu jūra,
Tik tikko līdz vārtiem tieku.*

*Un paskatos atpakaļ,
Meitene, baltās zeķēs autā,
Kaut kur saplūst tālajā balsī,
Tur mana tauta.*

*Dziesma tā svinīgi šalc,
Un tāds kā svētums visapkārt stīdz,
Un zieds ir tik balts,
Ka pavisam bail nest sev līdz.*

*Nolieku to vārdu staba galā,
Un dzirdu balsi, kad projām eju,
Dzied bāliņi tu pret mani,
Es pret tevi gavilēju.*

Māra Zālīte *Virs galvas mūžīgs Piena Ceļš*

*Virs galvas mūžīgs Piena Ceļš
Un mūžīgs ceļš zem kājām
Tas ved uz zemi laimīgo
Un izrādās - uz mājām*

*Kur zaļa zāle, tumša nakts
Kur mīgla rokām maigām
Kur laimes bērņus meklējot
Ik dienas laime staigā*

Latviešu tautasdziesma *Pūt, vējiņi*

*Pūt vējiņi, dzen laiviņu,
Aizdzen mani Kurzemē.*

*Kurzemniece man solīja
Sav` meitiņu malējiņ`.*

*Solīt sola, bet nedeļa,
Teic man lielu dzērājiņ.*

*Kuru krogu es izdzēru,
Kam noskrēju kumeliņ`.*

*Pats par savu naudu dzēru,
Pats skrēj savu kumeliņ`.*

Rūdolfs Blaumanis Tālavas taurētājs

*Uz Tālavas biežajiem siliem
Nakts pelēkus palagus klāj;
Pār klusiem koku galiem
Jodi un murgi jā.*

*Dus Miervaldis savā pilī,
Guļ viņa ļaužu pulks,
Guļ vaidelaiši un sargi,
Un zīmju gudrais tulks.*

*Tik augstākās egles galā
Taurētājs nomodā,
Tas spiego pēc ienaidnieka
Tuvu un tālumā.*

*Te it kā pa sapņiem tam liekas,
Ka slepeni solī čab,
Ka šķēpi pašķindētu,
Ka zirgu pakavi klab.*

*Un troksnis ap egli ceļas,
Un bultas augšup skrien,
Un asu cirvju zobi
Egles stumburā lien.*

*“Šurp tauri! Kāp zemē! Ciet klusu!
Tu glābsi sev dzīvību;
Mēs algosim tevi ar zeltu,
Ar godu, ar brīvību!”*

*“Mans zelts ir mana tauta,
Mans gods ir viņas gods!
Kas postīdams viņu šausta,
Uz pekli lai rauj tō jods!”*

*Un taurētājs pūš ar spēku,
Ka koku galotnes trīc, -*

*Un lejā atskan lāsti,
Un bultas spindz un sīc.*

*Mirdz lāpu sarkanā uguns,
Sāk cirtiens uz cirtiena līt;
Dreb, šūpojas staltā egle,
Un brakš, un gāžas, un krīt.*

*Un taurētāja krūti
Šķēpi un cirvji šķeļ,
Bet taures skaņas pilī
No miega Miervaldi ceļ.*

*Un viņš un viņa pulki
Uz cīņu kājas aun,
Un šķēpnešiem pretī drāžas,
Dzen staignājā tos un kaun...*

*Bet uzvaras gaviļu svētkos
Meitenes vaiņagus pin,
Un varoni sirmā mātē
Sniegbaltos autos tin.*

*Uz sārta vietu tam taisa
No ozolu pazariem
Un līgava puķēm to kaisa,
Un dzintara gabaliem.*

*Un kamēr svaidītās liesmas
Pie dieviem jaunekli nes,
Dzied vīri tam slavas dziesmas,
Raud žēli meitenes.*